



MATHS

“Počúvať a stanoviť postup deja v rozprávke”

Ref. 30760



POČÚVAŤ A STANOVÍŤ POSTUP DEJA V ROZPRÁVKE

Ref. 30760

OBSAH

- **1 AUDIO MP3 (ONLINE)** s nahrávkami **6 klasických rozprávok v niekoľkých jazykoch**. K CD sú priložené texty 6 rozprávok.
- **32 KARIET S OBRÁZKAMI** vo veľkosti 11,2 x 7,8 cm. ktoré znázorňujú priebeh 6 rozprávok.

PSYCHLOGICKO-PEDAGOGICKÉ CIELE

HRA S POSTUPOM DEJA, pomocou ktorej sa rozvíjajú mnohostranné aspekty psychologického rozvoja dieťaťa:

- Osvojenie si pojmu priebehu času.
- Rozvoj logického časového sledu vďaka správne usporiadaniu scénok.
- Osvojenie si časových pojmov (pred, po, potom, atď.).
- Rozvíjanie schopnosti počúvania.
- Podnecovanie a obohacovanie reči: povzbudzuje dieťa k rozprávaniu a umožňuje mu vytvárať vnútornú skladbu jazyka. Obohacovanie slovnej zásoby a asimilácia komplexných jazykových štruktúr.
- Ľahšie osvojovanie si cudzích jazykov.

ODPORÚČANÝ VEK

Od 3 rokov.

POPIS

- **AUDIO MP3 (ONLINE)** s nahrávkami **6 klasických rozprávok** v niekoľkých jazykoch.
- Každá **ROZPRÁVKA** má rámčeky kariet označené v odlišnej farbe, aby sa uľahčilo ich triedenie:
 - * TRI PRASIATKA..... : 5 obrázkov s modrým rámčekom.
 - * CHLAPČEK PALČEK..... : 5 obrázkov s ružovým rámčekom.
 - * KORYTNAČKA A ZAJAC.... : 5 obrázkov s fialovým rámčekom.
 - * KOCÚR V ČIŽMÁCH..... : 5 obrázkov so zeleným rámčekom.
 - * POPOLUŠKA..... : 6 obrázkov so žltým rámčekom.
 - * PINOCCHIO..... : 6 obrázkov s červeným rámčekom.

Na zadnej strane kariet je **SAMOKONTROLNÝ OPRAVNÝ SYSTÉM**: Očíslovanie jednotlivých rozprávok (od 1 do 5 alebo 6), podľa sledu rozvíjajúceho sa deja rozprávok.

SPÔSOB HRANIA A POKYNY NA POUŽITIE

Na začiatku by bolo vhodné, aby si dieťa pred tým, než usporiada postupný sled jednotlivých obrázkov, vypočulo rozprávku. Následne, už pri opätovnom počúvaní, môže usporiadať obrázky príslušnej rozprávky. Po ukončení rozprávky skontroluje očíslovanie na zadnej strane jednotlivých obrázkov, aby sa presvedčilo, či to správne zostavilo. Nakoniec musí byť schopné vyrozprávať rozprávku a usporiadať obrázky bez toho, aby si ju potrebovalo vypočuť.



ROZVÍJANIE AKTIVÍT

1. Pred usporiadaním sledu obrázkov, si treba pozorne vypočúť rozprávku.
2. Obrázky rozprávky sú rozložené na stole a zatiaľ, čo dieťa rozprávku počúva, si vyberá príslušné kartičky a kladie ich za sebou podľa sledu deja. Po ukončení rozprávania, dieťa obráti jednotlivé kartičky s obrázkami a skontroluje, či ich usporiadalo podľa očíslovania od 1. do 5 (alebo 6).
3. Obrázky rozprávky, ktorej dej dieťa už pozná, sú rozložené na stole. Následne dieťa usporiada sled obrázkov, bez potreby vypočúť si rozprávku.
4. Dieťa rozpráva rozprávku na základe obrázkov, ktoré sú rozložené na stole.
5. Obrázky rozprávky sú rozložené na stole, dieťa ich musí usporiadať podľa poradia a súčasne porozprávať rozprávku.

„TRI PRASIATKA“

Uprostred hustého listnatého lesa žili tri prasiatka. Boli to bratia. Vlk vždy túžil po tom, aby ich pochytal.

Pretože mu chceli uniknúť, prasiatka sa rozhodli, že každé z nich si postaví svoj domček. Najmladšie si ho postavilo zo slamy, aby bolo rýchlo hotové a mohlo sa ísť hrať. Stredné si ho postavilo z dreva. Videlo, že jeho mladší brat už má dom hotový a hrá sa, takže sa tiež poponáhľalo a šlo sa s ním hrať.

Medzitým najstarší a najzodpovednejší z troch bratov tvrdo pracoval na pevnom murovanom dome.

-Počkajte, veď príde vlk ... a uvidíte, čo vaše domy vydržia - hrešil svojich bratov, ktorí sa hrali v lese.

Zrazu sa naozaj zjavil vlk a prasiatka sa utekali skryť do svojich domčekov. Vlk najprv napadol dom najmladšieho prasiatka. Zafúkal tak silno, že sa slamený domček zrútil.

Vlk prenasledoval najmladšie prasiatko, ktoré sa bežalo ukryť do domu svojho stredného brata. Vlk opäť zafúkal a aj drevený domček sa zrútil.

Obe prasiatka rýchlo vybehli von a vlk ich začal prenasledovať. Keď boli takmer na konci s dychom, podarilo sa im vbehnúť do domčeka najstaršieho brata. Tri prasiatka rýchle vošli dnu a pevne za sebou zatvorili všetky dvere a okná.

Vlk domček niekoľkokrát obišiel a hľadal miesto, kadiaľ by sa do neho dostal. Pomocou dlhého rebríka vyliezol na strechu a komínom vkĺzol dnu. Ale prerátal sa, lebo najstaršie prasiatko, ktoré bolo zo všetkých najchytrejšie, postavilo na ohnisko hrniec s vodou.

Zlý vlk padol do vriacej vody a obaril sa. Utekal odtiaľ kade ľahšie a zavíjal pritom od bolesti.

Od tých čias sa hovorí, že už nikdy viac neobťažoval tri malé prasiatka.

„CHLAPČEK PALČEK“

Palček bol najmladším zo siedmich bratov. Pochádzal z veľmi chudobnej rodiny. Rodičia si uvedomovali, že nemajú dať deťom čo jesť a nechceli sa dožiť toho, aby videli ako zomierajú od hladu. S veľkým smútkom sa nakoniec rozhodli, že ich odvedú do lesa a tam ich ponechajú svojmu osudu. Palček, bol veľmi múdry chlapec a vytušil, čo sa chystajú ich rodičia urobiť. V to ráno matka dala každému z bratov kúsok chleba.

Palček namiesto toho, aby ho zjedol, vyznačil si ním cestu. Pri každom kroku odhodil na zem kúšтик chleba. Keď sa bratia ocitli opustení v lese, Palček im povedal, aby sa nebáli, že on nájde cestu späť podľa chlebových omrvínok. Ale ukázalo sa, že vtáky medzitým chlieb vyzobali. Keď



bratia hľadali spiatocnú cestu domov, náhodou našli domček a rozhodli sa, že požiadajú o prístrešie na noc. Dvere im otvorila žena strašného obra, ktorý jedol deti. Keď však uvidela sedem malých bratov, nebola schopná im odmietnuť prístrešie. Upozornila ich však, že keď príde jej manžel, aby sa schovali do pivnice.

O chvíľu obor prišiel a ihneď chcel večerať, ale zacítil v dome čerstvú človečinu. Začal hľadať a aj našiel sedem ukrytých súrodencov. Našťastie ho žena presvedčila, aby počkal s ich zjedením do druhého dňa, lebo na večeru má pripravené chutné dusené mäsko.

Palček a jeho bratia nelenili a zatiaľ utiekli cez okno, ktoré obrova žena nechala otvorené. Keď na druhý deň ráno obor zistil, že deti utiekli, obul si čarovné sedemmilové čižmy a išiel ich hľadať. Unavený z toľkého hľadania po hustých lesoch, si na chvíľku ľahol, že si odpočinie a zaspal v blízkosti miesta, kde sa bratia schovali.

Statočný Palček stiahol obrovi sedemmilové čižmy a obul si ich. Čarovné čižmy sa hneď prispôbili veľkosti jeho nôh. Palček v nových čižmách veľmi rýchlo prebehol lesom a našiel rodičovský dom. Takto sa mu podarilo priviesť postupne domov aj svojich bratov a zachrániť ich pred zlým obrom. So sedemmilovými čižmami, vďaka ktorým mohol behať rýchlo a bystro, ho kráľ menoval kráľovským poslom. A od tej doby ani Palček, ani jeho rodina nikdy viac nehľadovali.

„KORYTNAČKA A ZAJAC“

V krásnom lese žila korytnačka a zajac spolu s mnohými ďalšími zvieratkami. Zajac bol známy svojou vrtkosťou, rýchlosťou ale i namyslenosťou. Na druhej strane korytnačku všetci poznali pre jej pomalosť, trpezlivosť a vytrvalosť. Jedného dňa sa konali v lese preteky v behu, na ktoré sa prihlásili obaja, zajac i korytnačka.

-Korytnačka, naozaj sa chceš zúčastniť na pretekoch? Vieš, že vyhrám,- posmieval sa jej namyslený a ľahkomyselný zajac.

Závod sa začal a korytnačka vyštartovala pomaly, krok za krokom, zatiaľ čo zajac ju hneď predbehol. Obzrel sa dozadu a v diaľke uvidel pomalú korytnačku, a tak si pomyslel, že sa zastaví a napije sa. Trpezlivá korytnačka postupne napredovala svojim tempom. Keď sa zajac napil, znova sa ohliadol späť a uvidel, že aj keď ide pomaly, prešla už riadny kus a takmer ho dobehla. Opäť sa pustil do behu a hneď sa poriadne vzdialil od korytnačky. Čoskoro ľahkomyselný zajac uvidel, že získal veľký náskok a rozhodol sa, že sa zastaví a oddýchne si v tieni pod stromom.

Medzitým korytnačka pomaly napredovala, ale bez zastávok na pitie alebo oddych. Zajac medzitým tvrdo zaspal a keď sa prebudil, aj napriek tomu, že bežal ako vládca, korytnačka dorazila do cieľa skôr a vyhrala preteky.

Takto vytrvalá a trpezlivá korytnačka vyhrala v ten deň nad namysleným a rýchlym zajacom.

“KOCÚR V ČIŽMÁCH”

Bol raz jeden mlynár, ktorý po smrti zanechal ako dedičstvo svojmu najstaršiemu synovi mlyn, strednému somára a najmladšiemu svojho kocúra. Nebol to však hocijaký kocúr. Aby pomohol svojmu pánovi, požiadal ho o vreca, pár čižiem a vybral sa na lov.

Ulovil dve prepelice, strčil ich do vreca a zanesol kráľovi: -Vaša výsosť, môj pán je gróf z Karabasu a posielam vám tento skromný dar.

Jedného dňa, keď kráľ išiel na prechádzku so svojou dcérou, kocúr požiadal svojho pána, aby sa okúpala v rieke. Skryl mu šaty, a keď kráľov koč išiel okolo, začal kričať: - Pomoc! Môj pán, gróf z Karabasu sa topí! Kocúr vyrozprával kráľovi, že akýsi zlodeji hodili do rieky jeho pána a ukradli mu oblečenie. Kráľ nariadil, aby mladíka oblekli do nádherných šiat ako grófa a princezná, keď ho uvidela takého krásneho, sa do neho zamilovala. Kráľ sa ponúkol mladíkovi, že ho odvezie na jeho hrad vo svojom kráľovskom kočiari.



Kocúr bežal vopred na hrad skutočného pána okolitých pozemkov a presviedčal sedliakov, aby povedali kráľovi, že polia patria grófovi z Karabasu. A tak sa i stalo, keď kráľov koč šiel okolo nich. Medzitým kocúr došiel na hrad skutočného majiteľa statkov, ktorý bol zlým človekom, schopným premeniť sa na akékoľvek zviera. Kocúr ho požiadal, aby sa premenil na leva a pán sa stal zúrivým levom. - To je ľahké,- doberal si ho kocúr – iste sa nemôžeš premeniť na malé zviera, napríklad na myš. On sa v okamihu premenil na myš a kocúr naň skočil a zožral ho.

V tej chvíli už prichádzal kráľovský kočiar. Kocúr privítal kráľa na hrade grófa z Karabasu. Kráľ bol prekvapený, keď uvidel hrad a pomyslel si, že gróf by bol dobrým manželom pre jeho dcéru.

A tak, vďaka dômyselnosti kocúra v čizmách, sa mlynárov syn stal grófom z Karabasu a oženil sa s kráľovskou dcérou.

“POPOLUŠKA”

Bola raz jedna milá a krásna sirôtka, ktorá sa volala Popoluška. Žila s macochou a s dvomi nevlastnými sestrami, ktoré jej závideli, že je taká krásna, a preto ju nútili po celý deň pracovať. Jedného dňa dostali pozvanie na tanec do zámku, ktorý usporiadal princ. Popoluške však nedovolili ísť, pretože mala vydrhnúť dlážku a pripraviť im večeru, pokým sa vrátia.

Keď Popoluška zostala sama doma, trpkosť sa rozplakala a nariekala nad svojim osudom. Vtedy sa objavila dobrá víla a tá jej povedala:

-Popoluška, ty si veľmi dobré dievča a zaslúžiš si ísť na zábavu.

Dobrá víla mávnutím ruky premenila jej skromné oblečenie v nádherné šaty. Jednu tekvicu tiež premenila na krásny koč, štyri myši na kone a štyri jašterice na kočišov.

Dobrá víla ju však upozornila:

-Musíš si zapamätať jedna vec, nesmieš sa vrátiť po polnoci, pretože kúzlo stratí svoju moc.

Popoluška nelenila a okamžite odišla na tanec.

V priebehu zábavy princ z nej oči nespustil a spolu pretancovali celú noc. Hostia sa vypytovali, kto je tá krásna dievčina, dokonca ani jej sestry ju nespoznali. Popoluška bola tak šťastná, že si nespomenula na varovanie dobrej víly, až keď počula prvý úder hodín odbíjajúcich polnoc. Z paláca utekala tak rýchle, že stratila svoju sklenenú črievičku.

Keďže to bolo jediné, čo po nej princovi zostalo, oznámil, že sa ožení s dievčinou, ktorej táto črievička patrí.

Precestoval celé kráľovstvo a vyskúšal črievičku všetkým ženám, ale žiadna nemala takú útlú nôžku ako Popoluška.

Keď prišiel rad na Popolušku, tak na veľké prekvapenie všetkých, jej črievička sadla ako uliata. A tak si Popoluška a princ slúbili vernosť, že sa nikdy nerozlúčia, vzali sa a boli spolu veľmi šťastní.

“PINOCCHIO”

Bol raz jeden sympatický a príjemný starček, ktorý sa volal Geppetto. Bol to veľmi zručný rezbár vo vyrezávaní drevených bábok. Jedna z bábok sa mu tak vydarila, že pri pohľade na ňu si pomyslel: - Bude sa volať Pinocchio! Veru, kiež by to bolo dieťa, bolo by mi synčekom! Takto sníval tento dobrák, ktorý nemal deti.

V tú noc, kým Geppetto spal, prišla do starcovej dielne dobrá víla. Pinocchio sa jej zdal taký krásny, že sa rozhodla odmeniť zručného majstra a oživiť jeho bábku. Geppetto mal na druhý deň veľkú radosť! Keď vošiel do dielne, Pinocchio sa hýbal, kráčal, hovoril a smial sa! Hoci i naďalej bol z dreva.

Geppetto chcel, aby bol z neho múdry chlapec a poslal ho do školy. Tam Pinocchio spoznal Pepita, dobrého cvrčka, ktorý sa stal jeho najlepším kamarátom.

Ale čoskoro Pinocchio spoznal i ďalšie dve veľmi zlé a nezbedné deti a namiesto toho, aby poslúchal dobre rady cvrčka, chodil s nimi poza školu zabávať sa a vyvádzať. Cvrček Pepito bol veľmi smutný, keď videl ako sa správa jeho kamarát. Pinocchio odišiel z domu za



dobrodružstvom a prestal chodiť do školy. Postupom času mu narástli veľké somárske uši, pretože nevedel ani čítať ani písať. A čo bolo ešte horšie, zakaždým, keď klamal, mu ešte viac rástol a červenel nos!

Jedného dňa sa cvrček Pepito dozvedel, že Geppetto išiel hľadať na plti s plachtou svojho syna Pinocchia a prehltila ho obrovská veľryba. Cvrček Pepito vyhľadal Pinocchia, obaja nasadli do člna, rozhodnutí, že zachránia chudáka starčeka.

Keď sa Pinocchio a cvrček ocitli oproti veľrybe, tá otvorila papuľu a celých ich zhltila aj s malou loďkou tak, ako sa to stalo i s Geppetom. Konečne boli Pinocchio a Geppetto zase spolu! Teraz museli premýšľať, akoby sa dostali von z brucha veľryby. - Ja viem ako! – povedal cvrček Pepito - založíme oheň! Oheň bol taký obrovský, že to prinútilo veľikánsku veľrybu kýchať, a tak čln vyletel z brucha i s tromi moreplavcami.

Pinocchio sa vrátil domov s Geppetom a každý deň chodil do školy a správal sa ako veľmi dobré dieťa. Geppetto bol na neho veľmi hrdý a dobrá víla ho odmenila za jeho dobrotu tak, že ho premenila na dieťa z mäsa a krvi!

